

Bestemmelsen foreslås udvidet til – ligesom i forslaget til ny affattelse af § 235, stk. 1 – at omfatte alle »utugtige, visuelle gengivelser af personer under 18 år« – og ikke som i dag alene en række grovere former for børnepornografi. Det foreslås dog samtidig i § 235, stk. 3, at besiddelse ikke skal være strafbar i tilfælde, hvor den person, der er gengivet på billedet, er fyldt 15 år på tidspunktet, hvor gengivelsen sker, og har givet sit samtykke til besiddelsen af billedet.

Endelig foreslås det, at overtrædelse af § 235, stk. 2, skal kunne straffes med fængsel indtil 1 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3. og 2.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Forslaget til § 34, stk. 2, indebærer, at det vil være strafbart for en person, der optræder som mellemmand i forbindelse med en adoption, at yde vederlag til nogen for at opnå samtykke til adoptionen.

Straffen er som efter adoptionslovens § 34, stk. 1, bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Ved en mellemmand forstås en person eller organisation, der formidler kontakt mellem adoptionssøgende og et barn, eller som i øvrigt medvirker til, at et barn bortadopteres. Det er ikke afgørende, om mellemmanden yder vederlaget efter aftale med de adoptionssøgende, eller om vedkommende handler på eget initiativ. Er det derimod de adoptionssøgende selv, der yder vederlaget, vil dette ikke være strafbart efter bestemmelsen.

Medmindre der er tale om en af de adoptionsformidlende organisationer, der har tilladelse efter adoptionslovens § 30 til at yde adoptionshjælp, vil selve det at formidle kontakt mellem adoptionssøgende og barn eller i øvrigt at yde bistand til gennemførelse af adoptionen også være strafbart efter adoptionslovens § 34, stk. 1, nr. 2.

Efter adoptionslovens § 7, stk. 1, kræver adoption af et barn samtykke fra forældrene. Hvis en af forældrene ikke har del i forældremyndigheden, skal denne dog ikke samtykke. Er begge forældre uden del i forældremyndigheden, forsvundne eller ude af stand til at handle fornuftsmæssigt, kræves samtykke fra værgen, jf. § 7, stk. 3. Er barnet over 12 år kræves som udgangspunkt også samtykke fra barnet, jf. § 6, stk. 1.

Det vil således være strafbart for den, der optræder som mellemmand, at yde vederlag til en forældremyndighedsindehaver eller værge eller til barnet for at opnå samtykke til adoptionen.

Ydes der vederlag i forbindelse med adoptionen, medfører det tillige, at meddelelse af adoptionsbevilling skal nægtes, jf. adoptionslovens § 15.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter der skal ske forsvarerbeskikkelse i forbindelse med politiets afhøring af et barn, når afhøringen optages på video (videoafhøring), hvis afhøringen kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen.

Bestemmelsen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til det forslag, der er indeholdt i betænkning nr. 1420/2002 om gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug af børn.

Forsvarerbeskikkelse bliver således obligatorisk i alle sager, hvor der skal foretages videoafhøring af et barn, hvis den mistænkte/sigtede ikke selv har valgt en forsvarer, eller hvis den valgte forsvarer udebliver. Dette gælder, selv om ingen endnu er sigtet i sagen.

Retsplejelovens kapitel 66 finder i øvrigt anvendelse på beskikkelser efter den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2. og 3.4.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Bestemmelsen indebærer, at der også i sager om overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel som hovedregel skal beskikkes en bistandsadvokat for den forurettede, hvis den pågældende begærer det. Hvis der er tale om en mindre alvorlig sag, og advokatbistand anses for åbenbart unødvendig, kan retten dog afslå en begæring om advokatbeskikkelse.

Der henvises til pkt. 2.5.6. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i retsplejeloven. Efter den foreslåede bestemmelse skal forsvareren være til stede under politiets afhøring af et barn, når afhøringen optages på video (videoafhøring), hvis videoafhøringen kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under domsforhandlingen, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4. Den mistænkte/sigtede har derimod efter forslaget ikke adgang til at overvære afhøringen. Den pågældende skal snarest muligt have adgang til sammen med sin forsvarer at gennemse videooptagelsen hos politiet, og kan snarest muligt herefter fremsætte en anmodning om, at der foretages en genafhøring af barnet.